

4+4+4'te son kararı kim verecek?

Eđitimde, son zamanlarda çok önemli projeler gündeme geldi. Ve bırakın hepsini, teki bile hayata geçirilse, hizmetlerin en büyüğü yapılmış olur.

Tek tek hatırlayalım:

- Temel eğitimin 12 yıla çıkartılması,
- FATİH Projesi,
- Sınav sisteminin değiştirilmesi,
- Öğrenim harçlarının kaldırılması,
- Ar-Ge ve teknoparklar.

Benzeri, daha onlarca proje sıralanabilir. Fiyaskoyla sonuçlananları hiç saymıyorum bile. Ama yukarıdaki projelerden hiçbirisinin, öyle ya da böyle zaafa uğramaması ya da uğratılmaması gerekiyor. Ülkemizin ve çocuklarımızın geleceği açısından, buna hiçbirimizin hakkı yok. İlk önce de MEB'in...

Öğretmen reçete yazar mı?

Herhangi bir öğretmenin reçete yazması mümkün mü? Kesinlikle hayır. Çok iyi tedavi yöntemleri biliyor olsa bile, rahatsızlanan öğrencisini doktora yönlendirmek zorunda. Hele hele hastalığına tanı koyup reçete vermesi, aklımızdan bile geçmez.

Oysa 4+4+4 konusunda, doktorları, reçete yazan öğretmen konumuna getirmek istiyoruz. Hem de devlet eliyle. Bu da yanlışların en büyüğü olur.

MEB, doktorlara, çocukların okula başlama yaşını, pedagojik olarak ben belirleyemiyorum, zaten bu işin içinden de çıkamıyorum; gel bu işi sen üstlen diyor.

Doktorlar ise bu işe kesinlikle karşı. Çünkü bu bizim işimiz değil diyorlar.

Türk Tabipleri Birliđi Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan'la dün bu konuyu bir kez daha konuştuk.

“Okula başlama yaşına ve hangi çocuğun okula başlatılıp başlatılmayacağına bizim karar vermemizin istenilmesi, yanlış hem de çok yanlış” diyor. Gerekçelerini de, Türk Tabipleri Birliđi, Türkiye Çocuk ve Genç Psikiyatrisi Derneđi ve Eğitim Sen'in geçen hafta düzenlediği ortak basın toplantısında, uzun uzadıya dile getirdiklerini söyledi. Peki neydi onlar? İşte birkaç satır başı:

Neden 66 ay olmaz!

- 4+4+4 uygulamasına, ailelerin gösterdikleri tepkilerin çözüm yeri hastaneler değil eğitim kurumlarıdır!
- Gelişim dönemi açısından henüz oyun çağında bulunan 66 aylık çocuğun okul öncesi eğitim almadan ilkokul disiplinine girmesi, onun ruhsal, duygusal ve bilişsel gelişimini sekteye uğratarak yıllarca sürecek olan akademik hayatı açısından olumsuz sonuçlar doğuracaktır...
- 5 yaş çocuğu (60-71. aylar arası) zihinsel, fiziksel, sosyal ve psikolojik olarak ilkokula henüz hazır değildir. Çocuğun okul eğitimine katılabilmesi için gerekli sosyal, duygusal, bilişsel, dil ve motor becerilerinin gelişimi 6 yaştan (72 ay) önce tamamlanmaz.
- Çocukların bu gelişimleri tamamlanmadan ilkokul 1. sınıfa başlamaları ruh sağlığını pek çok yönden olumsuz olarak etkileyecektir:

- Ayrıca bu çocukların 6 yaş grubu (72-83. aylar) ile aynı sınıflarda eğitime alınacağı açıklanmıştır. Bu da ayrı bir sakınca getirmektedir. Bu demektir ki aynı sınıfta 60-83. aylar arasında, yani aralarında yaklaşık 2 yıl fark olabilen çocuklar olacaktır. Bu durumda gelişimsel özellikler açısından 72-83 aylık çocuklar doğal olarak 60-66. ay arasındakilere göre çok önde olacak, onlardan daha hızlı öğrenecek, beklenenleri daha kolay yerine getirecektir. 60-66. aydakiler de bu durumda zorunlu olarak sınıfın daha başarısız ve geriden gelen grubunu oluşturacaklardır.

Denendi tutmadı!

- 5 yaş uygulaması 1983-1985 yıllarında ülkemizde denenmiş ve olumsuz sonuçlarından dolayı vazgeçilmiştir.
 - Milli Eğitim Bakanlığı bu uygulamanın yanlışlığını ve sakıncalarını görmek ve çözüm aramak yerine “Çocuđunu okula göndermek istemeyen nörologlardan ya da psikiyatlardan çocuk zihnen okula başlamaya uygun değildir, diyen rapor almak zorundadır” diyerek çözüm bulma işini, hiç danışmadan doktorlara atmıştır.
 - Bu duyurular ve düzenlemeler çocuğunun durumu hakkında kaygılanan pek çok ailenin, çocuğunu okula bu yıl başlatmamak için doktor kapılarına dayanmasına yol açmıştır. Plansız, programsız, bilimi ve tarafların itirazlarını dikkate almadan dayatılan uygulamalar nedeniyle hekimler zor duruma sokulmakta, hatta ailelerle karşı karşıya bırakılmaktadır. Bu durum, sadece milli eğitim kurumlarında çözüm bulması gereken bir sorunun sorumluluğunu başka bir meslek grubuna yükleyerek çözüm aramaktan sıyrılmaya çalışması ve kendi çaresizliğiyle hekimlerden medet ummasıdır.
 - Sonuç olarak: 72. aydan önce ilkokul 1. sınıfa başlamaları başta kaygı bozuklukları, okul başarısızlığı, kendine güvensiz olarak büyümeleri ve davranış sorunlarının gelişmesi açısından sakıncalıdır. Bu yaştaki çocukların okul öncesi eğitim almaları daha doğrudur.
- Özetin özeti: Doğru kararları, yanlış uygulamalarla zaafa uğratmaya hiç kimsenin hakkı yok!..